

מסורת הש"ס

(א) ג'ל ט... (ב) ג'ל ט... (ג) ג'ל ט... (ד) ג'ל ט... (ה) ג'ל ט... (ו) ג'ל ט... (ז) ג'ל ט... (ח) ג'ל ט... (ט) ג'ל ט... (י) ג'ל ט...

תורה אור השלם

1. והתחם אתה אל ארץך הבית והוציא אתה אל מוצץ לטובה וישחט אתה לפניך במדבר יט ג

הנהגות הב"ח

(ה) יום' ד'ה אל ובי כרס וזמס הטאת שחט' על מי מלי' ומינ' אמת נמח:

מוקף רש"י

נפלה סכין והגביהה. הנין טמס סכין וינין והסאה לטמט ומחן נמחין וקידס סימנס השמיט נלה סכין מדי והפרס עני קלה. אם שוה כדי ביקור. וזל שער שיהי ועל ס. שרה במיעוט סימנס מרו חיקו. וכל חיקו לזכורא לחמלא. פי' איתו מלא שיעור שיעו חלי לרובו נקלה שיעט סימנס. אם שיהי כן שחטת ח' סימנס או ח' סימון ואחר כך השלם השמיטה עד שיעור לרובן. הרי י' דין שיהיה לחמו מלא שיעור מו' דין שיהי נמרה והפרס טמ. כדי ביקור של חכם. לנזקק הסכין. שנתנה נדן להחליט הסכין לחס העני מפני כבוד ההס' אפי' הטמט כן הבלטת בדיק' ועל ס. נת דברין לשיעורין. פעמים שחמס דרוק. המעט פעמים שזל קרוב טמ. טבא חכם. שחמט המליח חס וזין מולט בעיר ממט. כלמר לא תלי השיעור אלא כשייח' בדיקת סכין לחודי טמ. או שהחליד את הסכין. מחולט וז המחמט מחמין טמ. חמת העני. שחט ככר את הלשון ועל ס.

שיטה מקובצת

16 אבל רישא ונחבוך אף לאחיה: ב' ורישא לר' נתן טעמא דמסור דחביב: ג' דקס"ד רישא דחביב: ד' חביבת ובמיעוט קמא יפתין עד שימות נרסם עליו. ובי' שבס"י לא נמצא: ו' י' שבב וכו' הוא בדברי הימים גבי מסמרות כהונה הס"ד.

השוחרט פרק שני חולין

לב.

עין משפט
נר מצוה

סו א מ"י פ"ד מהל' פרה
אדומה הלי'ט וינין
נכ"מ:
ב סו מ"י ט' ט' הלי'ט:
כח ב מ"י ט' ט' הלי'ט:
כט ד ה' מ"י פ"ג מהל'
שחטת הלי' ג ו ינין
נכ"מ טמט עשין ס'
טו"ט ע"ד פ"ג כ"ג ס' ט'
ע ז מ"י ט' ט' פ"ה מהל'
טמט ט' טו"ט ע"ד
סמין יח טע"ו ז:
עא ז מ"י ט' ט' פ"ה מהל'
ועי' הכנסות ונכ"מ
זכ"מ טמט ט' טו"ט ע"ד
י"ד י"י כ"ג טע"ו ג:
עב ט מ"י ט' טו"ט ע"ד
ט' טע"ו ד וטע"ו ו
נכ"מ:
עג י מ"י פ"ג מהל'
שחטת הלי'ט ט"ח
מהל' אבות הטומאות
הלי'ט טו"ט סמין ט':

נשחטה בהמה אחרת עמה לרבנן פרה כשרה. ואם לאמר ואומה ולא אומה ומצירתה לרבנן למה לי אי לשוחט בהמה אחרת עמה מיעוק ליה מטעם מלאכה כמו חתך דלעת עמה ויש לומר דליתרין לשוחט שמי פרות ומכיון לשוחט דמשום מלאכה אחרת לא מפסקו כיון דשמיין לשם פרה: אבל פרה דחולין אימא א"א קמ"ט. וז"ל דלמר כריס וזמס (דף י. א.) (ה) שחט אהת על מי שמחוייב טמטא פסולה על מי שמחוייב עולה כשרה דמבי וכפר עליו ולא על חנירו חנירו דומיא לדידה שמחוייב טמטא כמותו והכל נמי נימא אומה ולא אומה ומצירתה דומיא לדידה ויש לומר דהס' וכפר עליו משמע עליו מכפר ולא על חנירו מכפר על המחוייב טמטא כזה דשיעור ציה כפרה זו: ושמואל אמר אף בהמה לעוף. ר"ת פסק כשמואל ורבי יוחנן דלמרי בהמה לעוף ובקוטרס פסק לחומרל כרז דלמר עוף לעוף דקיימי לחומרל דמערכא כומיה דלמרי דקה לדקה וגסה לגסה וכ"כ עוף לעוף דיומר חלוק עוף מנהמה ממה שחלוקין דקה מנסה וגס נה"ג פסק גבי לגסה ודקה לדקה ועוף לעוף: ג' ב' ביקור טבא חכם. ובסכין הרלויה לאומה בהמה חזק לנזאר כמלא נזאר: ורמינה' אלו טרפות בבהמה פסולת הגריגרת. וא"ל נתי דנבלה הויא מ"מ לא פקע מינה ליסור טרפות ומיזי אף משום טרפות כדמשמע בשמעיין דמסוכנת (לקמן ל.) והא דלמר בפרק טמטא העוף (ובסי' דף טט:) לא עוף טמא שאין צמינו טרפה לך אף משום נבלה ו"ל דהכי שמיטה ואפילו נשחטה הויא נבלה ופקע מינה ליסור טרפה כי אחא ליסור נבלה אלא פירוש שאין צמינו טרפה היינו טרפה לחודיה דלף כי נשחט לך אף משום נבלה ו"ל דהכי פריך דאי איתא דלא מהניא ציה שמיטה והויא ציה נבלה לא הוה ציה למימי אלו טרפות אלא הוה ציה למימי ואלו נבלות שהא עיקר האיסור ואם תאמר דנקט ליסור טרפה לאשמעינן שאם חתך כזית בשר מחיים דלך אף משום טרפה ויש לומר דמתימין דאלו טרפות משמע ליה לאחר שמיטה מדקמתי סיפא כל שאין כמוה מיה ולא קתי כל שאין מיה: וליחשוב

נשחטה בהמה אחרת עמה לרבני נהן פרה פסולה בהמה כשרה לרבנן פרה כשרה בהמה פסולה פשיטא נשחטה בהמה אחרת לרבי נתן איצטריכא ליה סד"א וישחטה אותה אמר רבמנא ולא אותה וחבירתה והיכי דמי כגון ששחט שתי פרות בהרי הדדי אבל בהמה דחולין אימא לא קמ"ל דחתך דלעת עמה דברי הכל פסולה: נחחכה דלעת עמה דברי הכל כשרה: מתני' נפלה סכין והגביהה נפלו כליו והגביהו השחיו את הסכין ועף בא חנירו ושחט י'אם שהה כדי שחיטה פסולה ר'בי שמעון אומר אם שהה כדי ביקור: גמ' מאי כדי שחיטה איה רב כרז כרז שחיטת בהמה אחרת אמרי ליה רב כהנא ורב אסי כרז כדי שחיטת בהמה לבהמה ועוף לעוף או דלמא אף בהמה לעוף אמר להו לא הוה בדיחנא ביה בחביבי דאישייליה אחרת אמר רב כ' כדי שחיטת בהמה לבהמה ועוף לעוף ושמואל אמר אפילו בהמה לעוף וכן כי אתא רבין אמר רבי יוחנן אפילו בהמה לעוף רבי י' חנינא אמר כדי שיביא בהמה אחרת וישחוט יביא אפילו מעלמא י' נתת דברך לשיעורין אמר רב פפא עומדת להטיל איכא בנייהו אמרי במערבא שומריה דרבי יוסי ברבי חנינא כ'די שגיבינהו וריביצנה וישחוט דקה לדקה וגסה לגסה אמר רבא 'השוחרט בסכין רעה אפילו כל היום כולו כשרה בעי רבא שהיוט מהו השיצטרפו ותפשוט לה מדידיה התם ברלא שהה בעי רב הונא בריה דרב נתן ז"ה שהה במיעוט סימנים מהו תיקור: ר"ש אומר אם שהה [כדי ביקור]: מאי כדי ביקור ר' אמר רבי יוחנן כדי ביקור של חכם אם כן נתת דברך לשיעורין אלא כדי ביקור טבא חכם: מתני' שחט את הוושט ופסק את הגרגרת או פסק את הגרגרת ו"ואח"כ שחט את הוושט או שחט אחד מהן והמתין לה עד שמתה "או שהחליד את הסכין תחת השני ופסקו רבי ישבב אומר נבלה ר"ע אומר טרפה כלל אמר רבי ישבב משום רבי יהושע יכל שנפסלה בשחיטתה נבלה כל ששחיטתה כראוי ודבר אחר גרם לה ליפסל טרפה והודה לו רבי עקיבא: גמ' שחט את הוושט וכו' והודה לו רבי עקיבא

שחטתה הליכה זו ולא היה בסכר פנים עמי שאכלנו דבר זה. רב בר אבא וכו' אמתיה דרבי חייל הוה י' אף בהמה לעוף. קולא היא שנתנו לעוף שיעור שחטת בהמה לשיעורין. פעמים שהיא רחוקה ופעמים קרובה: עומדס. כחן ומחוקרת הטלה לארץ: איכא. בין רבי חנינא לרבי יוחנן רבי יוחנן משער בשמיטה לחודה ורבי חנינא בעי הטלה ושמיטה: דקה לדקה. לשהיית בהמה דקה משערין כנדי שמיטת בהמה דקה דבוחטה. ואף על גב דרב ורבי יוחנן הלכה כרבי יוחנן' כיון דקיס ליה רבי יוסי כר רבי חנינא בשמיטה דרב דלמר דקה לדקה וגסה לגסה ממילא משערין ועוף לעוף ועבדין לחומרל: כסכין רעה. שאין חפזיה חתך יפה: אפילו כל היום כולו. מחריך וזוהי בשמיטה אחת: כשרה. הואל וכל שעה הוא מוליך ומביא ולא הפסיק בשמיטתו: שפיוס מהו שיעורס. הפסיק צ' ושלש פעמים בשמיטה אחת ושהה בין שלשתי כדי שיעור שלס: מדידיה. השמיט כסכין רעה אלמלא לא מלטרפי דקא ס"ד וואפילו הפסיק קאמר אלא שלא שהה כפעם אחת כשיעור: הסס בדלא שזה. כלל: כמיטוט סימנים. שחט הרוב ושהה כמיטוט האחרון וגמר שמיטתו: מהו. מי אמרין כיון דעבד ליה רובא אכסכר או ז' למא כיון דהדר וגמרה כולה חדא שמיטה היא: סיקו. ולחומרל. ד'ובמיטוט קמא אי דגרגרת לאו מידי עבדי ולא שיהיה היא ולי דוושט דנקובתו כמשהו מיטרפא למת נשך דהא כיון דשהי חזיל ליה מעשה קמא והוה ליה נקב כעלמא אטרפה. וגמרה דהשוחט רוב כומינן והשלך מידי והעוף שוהה למהו אסור לחזור ולחמך המיעוט בתורת שמיטה דמוטע שיהי על הולאר כסכין או ימחין עד שמיטת חכם. כדי ביקור חכם. כדי ביקור חכם פעמים דחכס רחוק ופעמים קרוב: טבא חכם. שזה השוחט חכם הוא: ופסק אס הגרגרס. היינו עיקור וצבמה קאי: סתם השני. בין הסמין לנזאר: ופסקו. מלמטה למעלה: י'וישכס. שס חכם וכן הוא בדברי הימים (א כז) גבי משמרות: גמ'

רבינו גרשום

בעיני השמיטה (חולין) כונה (לשמיטת חולין) בהמה פסולה ופרה כשרה דלא חשיבא מלאכה (ורידה): נחתי דלעת עמה דברי הכל כשרה אפי' לר' נתן דפוסל פרה בשמיטת בהמה דחולין כשנשחטה בהמה כוונה הויא כב שמיטה וכיון דחשובה שחיטת דבהמה (שחיטת) אפי' לר' דבהמה פסולה הותרה אפי' לר' נתן דפוסל פרה בשמיטה אפי' לר' נתן דפוסל שחיטת בהמה מכיון בחיובת דלעת כלא כוונה דאין חשובה (ועל) [לדברין] הכל מלאכה: נפלו כלים והגביהו כדי כלומר שנפלה מפרסוהו כמטו: או דלמר אף בהמה לעוף כלומר כדי שחיטת בהמה לעוף: בחביבי זה ר' חייא. עומדת להטיל איכא בנייהו כלומר ר' יוחנן דאמר אפי' בהמה לעוף שנפלה לארץ ואין לעשות לה אלא לשחוט והוה שיעור קטן. ור' חנינא אמר כדי שיביא בהמה אחרת כדלמר לא שיביא משום אלא שהא עומדת לשם וישחט שיעור נבלה ולשחטה והוה שיעור גדול. כדי שיעור בהמה אחרת וישחוט כלומר ויבייה צוארה לשחוט: שהיו מהו שיעורטו כלומר ולא שהה כבת אחת כדי שחיטת חבירתה אלא שהה לפרקים שיעור כדי (שחיטתה) שחיטת אחרת. ותפשוט ליה מדידה כלומר רחוק עצמו א' השוחט בסכין רעה דרבי טרפות בהמה אלו הויט ופסקת הגרגרת וזא חכא דנפסלה